

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

"לא אותי בלבד גאל הקב"ה"

גליון מיוחד בקשר עם חג הגאולה י"ב-י"ג תמוז

גליון מד

שנה יד

יוצא לאור עליידי ועד 'חיילי בית דוד'

770 איסטערן פארקוויי - ברוקלין, נ. י.

ע"ד האמור לעיל, שדוקא ע"י עבודת האדם נעשה הגילוי דג' המוחין (עשר ארצות), הענינים שלא נמצאים בגלוי בהבריאה מצ"ע, עד העילוי ד"אלה תולדות פרץ", שלמעלה מ"אלה תולדות השמים והארץ בהבראם".

ועד"ז מובן, שדוקא ע"י העבודה בחושך הגלות, ובפרט בדורות האחרונים - כשהחושך מעורר יותר את עבודת האדם - מתגלים המעינות דפנימיות התורה. ולכן מתוסף בזה בכל דור ודור דוקא ע"י הירידה שבכל דור".

(דבר מלכות, ש"פ חקת ה'תנש"א)

נערך ע"י:

ועד חיילי בית דוד

בית משיח, בית חיינו

770 איסטערן פארקווי, ברוקלין נ.י.

להערות ותיקונים, או להצטרפות לרשימת

הדיוור בדוא"ל:

vaad770@gmail.com

אל אחינו אנ"ש והתמימים יחיו,
שלום וברכה!

לקראת שבת פרשת חקת (באה"ק: בלק) הבעל"ט והימים הסמוכים לחג הגאולה
י"ב ב"ג תמוז הננו מוציאים לאור את הקובץ "לא אותי בלבד גאל הקב"ה". בקובץ:

• "יהודים שלא שמעו מעולם אודות חג הגאולה" - שיחת כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א
אודות הכרותו של בעל הגאולה: "לאלתר לגאולה", ועל החובה לדאוג לכך שכל יהודי
באשר הוא ידע אודות חג הגאולה.

• "אבינו יחי' חלה בט"ו סיון והובא לביה"ח" - חילופי מכתבים בין גדולי החסידים
מתקופת המאסר והגאולה בי"ג תרפ"ז, כאשר חלקם נכתבים בהסוואה מפני הכולשת.
המכתבים נדפסו בעבר בקובצי 'גדיל תורה'.

• "ההנהגה עם כ"ק מו"ח אדמו"ר היתה ניסית" - לקט ראשוני מסוגו, מתוך שיחותיו
הק' של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, של סיפורים ועובדות שהתרחשו בהקשר עם
המאסר והגאולה בתרפ"ז. נלקט ע"י המערכת.

ויהי רצון שתיכף ומיד תקויים הבטחה ש"לאלתר לגאולה" ולאלתר כפשוטו, נאו, מיד
ממש, ותיכף ומיד נפקח את העיניים ונראה בהתגלותו של כ"ק אדמו"ר שליט"א ובגילוי
לעיני בשר, וכולנו יחד נעמוד אל מול פני כ"ק אדמו"ר שליט"א ונכריז לפניו מתוך שמחה
עצומה וביטול מוחלט:

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ועד 'חיילי בית דוד'

770 בית משיח, בית חיינו

ימות המשיח, ט' תמוז, ערש"ק פ' חקת (באה"ק: בלק)
תהא שנת עצמות ומהות - שנת הקהל
ק"ד שנה להולדת כ"ק אד"ש מה"מ וס"ו שנה לנשיאותו

ב"ניו-יורק" יכולים למצוא יהודים שלא שמעו מעולם אודות סיפור הגאולה של נשיא דורנו

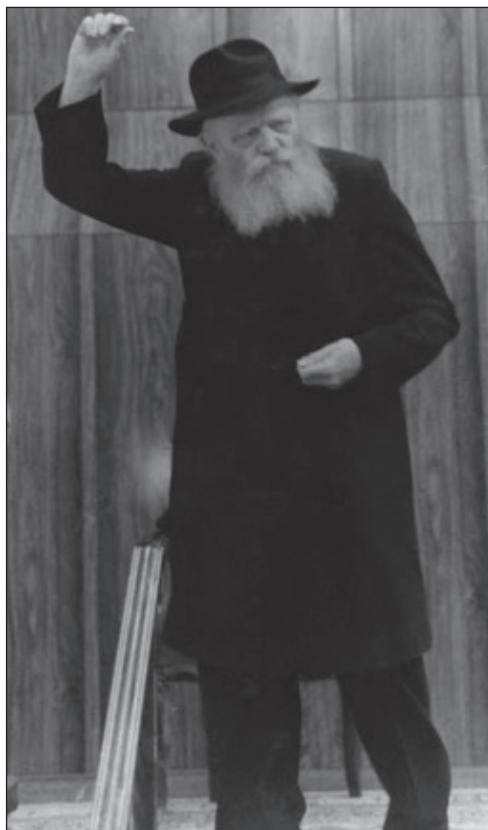
ישנם כאלו שמעולם לא שמעו אודות סיפור הגאולה של נשיא דורנו, ופשיטא שלא הי' להם שום קשר אישי עם פרשת המאסר והגאולה... לא צריכים לחפש בקצוית-בל, שכן, גם ב"ניו-יורק" עצמה יכולים למצוא יהודים שלא שמעו מעולם אודות סיפור הגאולה של נשיא דורנו... ואי-אפשר לבוא אליהם בטענה כזו ובכן, גם יהודים אלו יש להם שייכות לימי הגאולה, שכן, גם הם נגאלו בגאולה זו; צריכים רק לספר להם על כך!

ע"פ האמור לעיל, מובן, שבעמדנו בשבת מברכים מנחם-אב (לאחרי הנתינת-כח גאולת נשיא דורנו בחודש תמוז), ובפרט בשנה זו שקביעותו בפרשת פינחס - הרי עיקר העבודה היא בענין הגאולה. כלומר, להוסיף בכל עניני העבודה שתכליתן ומטרתן לקרב ולמהר עור יותר את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, שתהי' תיכף ומיד, "לאלתר לגאולה", ויתירה מזה - "נאו",

אמנם, כאן באים אלו אשר "תואנה הם מבקשים", וטוענים: הכרזה זו - "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה" - היתה לפני כו"כ שנים, ואעפ"כ "עדיין לא בא", וא"כ, הפירוש ד"לאלתר לגאולה" אינו מוכרח להיות באופן דתיכף ומיד ממש!

ובכן, טענה זו היא טענתו של ה"מלך זקן וכסיל", וכל אלו שטוענים טענה זו - הם "שלוחיו" של ה"מלך זקן וכסיל" אשר מתלבש בדבריהם... ועאכו"כ כאשר טוענים זאת מתוך "געשמאק", רחמנא ליצלן - שאז, ה"חורבן" ד"עולם קטן זה האדם" הוא באופן חמור ביותר!

"לאלתר לגאולה" פירושו - תיכף ומיד ממש, ופשיטא, שזו היתה כוונתו של נשיא דורנו בהכרזו בשעתו "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה", אלא שבעוונותינו הרבים לא זכינו לכך...

ולכן, גם לאחרי שעברה שנה שלימה מאז שהכרזו נשיא דורנו "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה", ועדיין לא בא - המשיך להכרזו ולפרסם שצריך להיות "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה", וכן המשיך להכרזו לאחרי שעברו כמה שנים, ובהדגשה - "לאלתר" ממש!

וכמו כן בימינו אלו - מכריזים "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה", "משיח נאו", תיכף ומיד ממש.

ולאלו הטוענים שבהקדמה לזה צריך להיות ענין התשובה, "לאלתר לתשובה (ועי"ז) לאלתר לגאולה" - הרי המענה לזה כפשטות:

עבודת התשובה - אינה עבודה הדורשת משך זמן כו', אלא כדברי זוהר: "בשעתא חדא וברגע חדא". ברגע כמימרא!

. . ונמצא, שהענין ד"לאלתר לתשובה" אינו מעכב כלל וכלל שתהי' הגאולה תיכף ומיד, "לאלתר לגאולה" - שהרי בכל מעמד ומצב יכול להרהר תשובה בשעתא חדא וברגעא חדא, ואין שום הגבלה בדבר - אפילו לפני נטילת יידיים, ע"ד אמירת "מודה אני" [ויתירה מזה: באמירת "מודה אני", ישנם כמה תיבות וכמה פרטים כו', משא"כ הרהור תשובה, שיכול להיות ברגע כמימרא ממש], ואז - נעשה הענין ד"לאלתר לגאולה", תיכף ומיד ממש!

אמנם, עדיין יכול לטעון שענין זה אינו אלא בנוגע לעצמו בלבד. ומה שייך זה לפעולת הגאולה בעולם כולו?!

ובכן, ישנו פס"ד מפורש ברמב"ם שע"י "מצוה אחת". במעשה, בדיבור ואפילו במחשבה, "הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה"!

בהיותו "בעל־נגלה" - הנה בשמעו שזהו פס"ד ברמב"ם, הרי אף שאינו מבין זאת, ויש לו קושיות כו', מ"מ, אין לו ברירה אלא "לקבל" את דברי הרמב"ם!...

ובכלל, עליו לדעת שקושיות אלו הם מ"סטרא דרע", כלומר, לא מ"עץ הדעת", שכן, אף שנקרא "אילנא דטוב רע" ("עץ הדעת טוב רע") - אין זה אלא "מצד הקליפות הנאחזות בו", אבל הוא עצמו, בחי' מלכות דאצילות, ש"כולה חיים וטוב", ולא עוד, אלא שמתחבר עם "עץ החיים", ובלשון הכתוב: "ועשיתים לעץ אחד"; אמנם, קושיות אלו - הם "מסטרא דרע" ממש.

. . ובהדגשה - שענין זה שייך לכאו"א מישראל, כדברי בעל הגאולה במכתבו הידוע: "לא אותי בלבד גאל הקב"ה כו' כי אם גם את כל כו' וגם את אשר בשם ישראל יכונה".

ישנם כאלו שמעולם לא שמעו אודות סיפור הגאולה של נשיא דורנו, ופשיטא שלא הי' להם שום קשר אישי עם פרשת המאסר והגאולה. - נמצאים הם בקצוית־תבל בגשמיות, וכתוצאה מזה - גם ברוחניות, ולא שמעו מאומה אודות סיפור הגאולה! יתירה מזה: לא צריכים לחפש בקצוית־תבל, שכן, גם ב"ניו־יורק" עצמה יכולים למצוא יהודים שלא שמעו מעולם אודות סיפור הגאולה של נשיא דורנו... ואי־אפשר לבוא אליהם בטענה כו' - להיותם "תינוקות שנישבו".

ובכן, גם יהודים אלו יש להם שייכות לימי הגאולה, שכן, גם הם נגאלו בגאולה זו; צריכים רק לספר להם על כך!

. . והנה, כשם שבנוגע לנס שנעשה לאביו חייבים לברך גם אלו שנולדו לאחריו שאירע הנס, "הם ובניהם עד סוף כל הדורות", הרי מובן, שכן הוא גם בנוגע לנס שנעשה לרבו, שגם כאשר נעשה תלמידו לאחריו שאירע הנס - חייב לברך.

ומכיון שכן, הרי גם אלו שעד עתה לא הי' להם קשר ושייכות - באופן גלוי - עם בעל הגאולה, ועד שלא שמעו מאומה אודות גאולתו, יש להם עצה פשוטה ביותר:

מכאן ולהבא יהיו תלמידיו של בעל הגאולה, ע"י ההליכה בדרכיו כו', ואז - יש להם שייכות גלוי' עם גאולתו של רבם, לא פחות מאשר אותו תלמיד שישב במאסר עם בעל המאסר והגאולה ונגאל עמו, אשר גם הוא מברך תחילה על גאולת רבו, מכיון שגאולת רבו חשובה ונוגעת לו יותר מאשר גאולת עצמו.

(התוועדיות תשמ"ה ח"ה עמ' 2622 ואילך)

”אבינו יחי’ חלה ביום ט”ו סיון והובא לביה”ח”

”והנה היום יום ש”ק פנחס יום אורה ושמחה הוא בהגיעה לנו
הבשורה הנעימה כי היושב בשמים נתק את מוסרות ועבות
הרשעים ימ”ש מעל ידי צש”ע שליט”א וכהמס דונג יאבדו כו’ וצדיק
כתמר יפרח, וכבר נסע להיכל ק’ ללנינגרד לשלום ולכט”ס, ומעתה
נקו לעזרתו ית’ כי יתן לנו ולכל החפצים להנות מזכותו ואורו
מנוחת הלב וחיי אושר הגור”

**צורר מכתבים מגדולי החסידים מהתקופה של המאסר והגאולה, חלקם
נכתבו בהסוואה, המביעים את השמחה העצומה יחד עם הדאגה לרבי**

עמוס בעבודה הכללית ואין איש לעזור לו

ב”ה ט”ז אייר פ”ז.

כבוד ידידי הנכבד וו”ח יא”ב הר’ מוהר”ר ישראל [דזייקאבסאן] נ”י .

מכתבך הגיעני עוד בימי החג ולא השבתי לך כי נצרך לי להיות אצל ידידינו וכ”ק
אדמו”ר הריי”צ] אחר החג, כי בהיותי קודם החג לאחר נסעי לבקר כל מחלקות עסקינו
[תומכי תמימים (הכותב, היה מנהל ראשי של מחלקות הישיבה), חרקוב, קרעמענצ. ראמען
פאלאצק, הייתי למסור פרטי המצב אמר לי לבא אחר החג עוד הפעם לדבר בארוכה,
כי אז קודם החג הי’ ידידינו חולה במחלת אנגינע וישב בהספאלנע (חדר שינה) ולא
קבל על יחידות רק אותי מחמת הענינים הכללים.

והנה מה לדבר, במר נפשי נסעתי מידידינו ממצב הכללי וממצב הפרטי של ידידינו,
עיקר דיבורו עמדי הי’ ממצבו הפרטי איך שעמוס בעבודה הכללית ואין איש לעזור
לו, ואיך שהוא חלש ביותר...

יחזקאל פייגין

נהיתה מהומה גדולה גם לגדולי עולמנא

ב"ה ג' י"ט תמוז התרפ"ז ריגא.

ישאו הרים שלום וברכה מא' המערכה אל כבוד ידידי יקירי וחביבי הטמון בחדרי לבכי הרה"ח המצוין בחכמה ובמדות ובמעלות וכו' מו"ה ישראל שי' ייאקאבסאן שלום לו ולביתו וזרעו, אחדשה"ט ת"ל בעד החוה"ש השוכן אתנו כה לחי.

ידידי אהובי אתמול יום בשורה טובה טובה הי' לנו שנשיא עטרת ראשנו אדמו"ר שליט"א יצא חפשי לגמרי ויום פדותו לשלום הי' ג"כ ביום ג' שהוכפלו בו כ"ט.

מן הסתם שמעתם גם אתם בד"כ מה שעבר על ראשנו המים הזדונים ואוכל לכתוב מה שהגיעני מכתב אתמול מר"מ

וואלאסאוו חותן ידידנו ר"צ שי' גאר.

כשתפסו אותו ציוו על השומרים שלא יניחו אותו ח"ו להתפלל בטו"ת אבל הוא הקדוש לא שמע להם והתפלל בטו"ת וזה הי' ביום ד' שלח יום הראשון לתפיסתו ובא עליו השומר לקחת מאתו הטו"ת ולא רצה בשו"א ליתן והכה אותו הצורר שתי הכאות, השי"ת ישלם לו כפליים על רעתו אמן, ובע"כ לקח מאתו הטו"ת ונשאר בלי טו"ת, ומובן שזה הרעה הרעיש כל גופו ולא טעם כלום בפו"מ כל יום ד' וכל יום ה' ומובן שביום ה' התפלל בלא טו"ת.

עד שהיתה שערורי' גדולה גם אצלם ולעת ערב ביום ה' עשו קאמיסע עבורו וקראו אותו על דאפראס ואמר שלא ידבר אפי' דיבור א' עד שיחזירו לו הטו"ת והוצרכו לעשות כן וחזרו לו הטו"ת ואז לא שתה רק צנצנת א' מים קרים והתחיל לדבר עמהם ארבע ומחצה שעות רצופות (המובן שפעל דבורו גם על הרשעים ימח שמם כמותם) ותיכף יצא החלטתם שאין עליו שום אשמה.

ואעפ"כ תפסו אותו עוד ב' שבועות ומחצה עד יום א' חקת שאז יצא הגזירה לשלחו לעיר קאסטראמא וביום א' לעת ערב נסע שמה עם חתנו ר' שמרי' שי' ועם עוד א' כמדומה רא"ח שי' אלטהויז וביום ג' התראה לפניהם שם כדרך פאדנאזאר [הועמד תחת פיקוח] ואמרו לו שהוא חפשי לגמרי ויוכל ליסע בחזרה לפט"ב ותיכף נתן דעפנע [מברק] וויזדראוואל יעדו דאמאיי פריועט ווסייעם ראדסטוועניקאום [חזרת]

לבריאותי, נוסע הביתה, ד"ש לכל הקרובים" ומז"ט לו ולנו ולכל ישראל.

וזהו בוודאי אתחלתא דגאולה כי הי' בזה סכנה צפוי' לכלל ישראל והתורה לא לבד לחסידים ובאמת נהיתה מהומה גדולה גם לגדולי עולמנא כמו הרב קוק שי' מא"י והרב ח"ע שי' גראדאנסקי מווילנא ועוד כהנה וע"כ נבקש מאת השי"ת שיהי' הגאולה שלמה בקרוב ...

ואומר שלום כנפשך ונפש ידיך אמת הדרשו"ט מקול"ע
יצחק דובאוו

אבינו חלה ביום ט"ו סיון והובא לביה"ח ושהה שם י"ח יום

ב"ה אור ליום ג' תצא חרקוב.

אחי ורעי היקרים והחביבים הת' הנע' מר אלי נחום [שקליאר] ומר ח.ד. נ"י לערמאן.
שלום!

... כעת אבוא לספר לך מעט מהנעשה פה, אבינו [כ"ק אדמו"ר הריי"צ] יחי' חלה ביום ט"ו סיון והובא לביה"ח ושהה שם י"ח יום, וכל העת לא בא אוכל אל פיו ביום אחר עבור מחלתו נסע בפקודת הרופאים ההם למקום אחר [עיר מקלטו קאסטרמא] ושם התעכב ערך ב' שבועות אך אח"כ נסע לנאות קיץ, ות"ל שהמחלה רפתה ממנו לגמרי רק מחמת הצומות נתחלש והשי"ת יחזק בריאותו ואנו מקווים אי"ה על הימ"נ הבאים לראות אותו במקומו כמקודם.

אחי ב.צ. [בן ציון שמטוב, שנאסר לפני"ז ושוחרר זמנית] עודנו כאן והעול לא ניטל עוד לגמרי ממנו, אך מה שהזכרת שהוא הגורם אינו נכון.

חיים פלעשצעניצער [נאסר ביחד עם רבנו, ונשלח לגלות לטאבאוו] נסע בפקודת הרופאים לאיזה מקום במדינת רוסיא הגדולה, ושם הסתדר ת"ל היטב, כי מסתמא יצטרך לשהות שם איזה שנים. אד"מ [רא"ד מרוזוב, נאסר אור לפורים קטן, נשלח לגלות לסיביר יחד עם הרבה מאנ"ש התמימים מנעוועל] נסע לסיביר כי כעת נוסעים לשם הרבה בדעה להסתדר, והאברכים מנעו' ג"כ נסעו לשם ...

ידידכם אחיכם שניאור זלמן סרברנסקי

סיפור המאסר בהסוואת טענת לבן ליעקב

ב"ה ה' תמוז.

כבוד ידידי הרב התמים וכו' מוהר"י [דזייקבאסאן] נ"י

הנני בזה להשיב לך על מה שנסתפקת בביאור דברי הפסוק, ובהבנת הענין טענת לבן ליעקב [האשמות הממשלה את רבינו] והבנת הענין ע"ד החסידות, שטענת לבן

הי' מאחר שיש מסך מפסיק בין העולמות [בין ארה"ב לרוסיה] ע"ד אני לא אעבור אליך ואתה לא תעבור אלי וא"כ למה המשיך יעקב אורות החסדים והאהבה (מל' נכסוף נכספת [משלוח מעות עזרה מארה"ב לרוסיה לרבנו]) ע"י המסך, ועי"ז הוסיף אורות במקומו [חיזוק הדת ברוסיה], שהוא ענין התורה והמצוות ועי"ז פעלה הטענה הנ"ל שלא יוכל להיות במקומו [שנשלח לעיר מקלטו קאסטרמא], ומובן שלע"ע עד שיתברר סדר אופן הבאת והמשכת החסדים צריך לקיים ע"ד מאמר הכתוב וצדקתו עומד לעד שכל החסדים והאהבה הנ"ל נאספים במקומם [להניח המעות למשמרת

בארה"ב], עד שיתגלה הרצון, איך ומי ראוי שימשך אליו [באופן שלא יתוודע לממשלה].

ובכלל מובן לך דרך החסידות שאין העיקר ההסבר רק בהנוגע לפועל וכן תבין הסברי וע"פ הפסוק אלה תולדות יעקב [שכל מה שאירע ליעקב (אדה"ו) אירע גם ליוסף (אדמו"ר הרי"צ) כדלקמן, וזהו גם כוונת מעשה אבות סימן לבנים.. והיינו שמספר לו עתה סיפור המאסר של רבינו, וקוראו (בהסוואה) אדה"ו].

והנה ידוע לך המאמר מעשה אבות סימן לבנים ונעוץ תחילתן בסופן, ומדבר באבות וסימן לבנים, וידוע לך המעשה מאדמו"ר הזקן שכשהביאו אותו הניח הטלית ותפילין בהקאנצעלאריע, יום ט"ו סיון בבוקר וכשהגיע לשמו"ע לקחו התפילין מראשו בחזקה, ולא אכל ולא שתה שום דבר כל היום והוא וגם למחרתו עד הערב כרבע שעה אחר השקיעה עד שבא החוקר לחקור ולא השיב עד שנתנו לו התפילין ומים. וי"ט ימים ישב בחדר צר, עם עוד שלשה, וכו', ואין להאריך וכו'.

ובזה תבין פי' הפסוק והמה כאדם וכו' כאדם הראשון לאחר שחטא בעץ הדעת שנידון בשילוחין [שלאחר הי"ט יום נידון בשילוחין לקאסטרמא] (וכבר ידוע פי' רבינו שעץ הדעת הוא תורה הנגלית וכו') ויש תיקוה לעלות למקורו.
דידך, דושו"ט מצפה לרחמי שמים

גיסו גיסך [יחזקאל פייגין]

היושב בשמים נתק את מוסרות ועבות הרשעים ימ"ש מעל ידי צש"ע שליט"א

בע"ה ה' י"ד תמוז פ"ז.

אל כבוד ידי"נ יקירי ואהובי בכל לשון של חיבה
הנכבד ומרומם ור"ח יר"א מוה' א"נ [אלי' נחום
שקליאר] יחי'

שלום רב והצלחה כפולה.

... בטח נודע גם לכם מאת אשר עבר עלינו בכלל ובפרט בחיי רוח אפינו שליט"א
כי הרשעים כים נגרש ויהמו גליהם להרעיש ולהפחיד את האני' הקטנה המתנענעה
גם מגל וגל קלוש התמידי והרגילי, ומה גם בעת האחרונה סער גדול התחולל על ראש
רשעים יחול, והמים הזדונים יגביהו לשמים שיאם ואמרנו כי צפו מים על ראשינו
שליט"א ורוח אפינו שליט"א נלכד ח"ו בשחיתותם אור ליום ד', שלה, ולולי ה' שהי'
לנו אזי עבר ח"ו המים הזדונים ימ"ש, וב"ה שלא נתננו טרף לשיניהם.

והנה היום יום ש"ק פנחס יום אורה ושמחה הוא בהגיעה לנו הבשורה הנעימה כי
היושב בשמים נתק את מוסרות ועבות הרשעים ימ"ש מעל ידי צש"ע [צדיקו של עולם]
שליט"א וכהמס דונג יאבדו כו' וצדיק כתמר יפרח, וכבר נסע להיכל ק' ללנינגרד
לשלום ולכט"ס, ומעתה נקו' לעזרתו ית' כי יתן לנו ולכל החפצים להנות מזכותו ואורו
מנוחת הלב וחייו אושר הגו"ר.

. . ביום ג' או ד' ער"ח תמוז הודיעו לו כי נידון בשילוח לעיר קאסטראמא, מתחלה
אמרו ימ"ש כי מקומו יהי' במקום ארץ גזירה שכל הנשלחים נידונין שמה כנודע ר"ל
ונודעוץ נפש ישראל ותכסנו פלצות, ואח"כ נשתנה לטובה כנ"ל, אבל עוד הי' אסור
שמה וגם דעתם הי' להובילו ח"ו כדרך האסירים וב"ב יחיו היו שמה להתראות אתו
מעט.

אבל אח"כ בעזרתו ית' הוציא כאור צדקו וביום א' בלק הניחו אותו לביתו על יום
עד הערב ואח"כ יסע בעצמו למקומו הנ"ל ונסעו אתו עמו מאנ"ש וגם רבים מאנשי
העיר לווהו על בית הנתיבות, ועוד פחדנו פן אולי שמה בקאסטראמא יהי' איזה
שינויים אבל כאשר התראה לפנייהם קבלוהו בסבר פנים יפות ואך פעם א' בשבוע
הי' צריך לבקר אותם, ומובן הדבר כי אחר זאת כי מחד גיסא נתנו תודה לה' ית' השם
נפשינו בחיים וכו' אבל הלא המיצר במקומו הי' עומד וד"ל.

סעדי' ליברוב

”ההנהגה עם כ”ק מו”ח אדמו”ר היתה נסית”

”שכאשר הרבי הי’ אצלם, בד’ אמות שלהם, סביבה שכולה שורצת באנשים שלהם, ובין ד’ הכתלים שלהם, מקום שאין בו מזוחות התפעלו ונבהלו בראותם את הרבי יושב כשטליתו מכסה את פניו, עד כדי כך שהסתלקו להם, בהבינם שאין להם מה לעשות כאן! היכן יש מקום לדבר כזה בשכל?! אלא מאי מצד העצמיות של הרבי”

סיפורי המאסר והגאולה מפי כ”ק אדמו”ר מלך המשיח שליט”א

פ • ו

המאסר

לולא זאת לאו דווקא הי’ יכול לעבור המאסר

כ”ק מו”ח אדמו”ר סיפר, שבאמירת המאמר בראש השנה תרפ”ז, לפני המאסר, ”הָאֵט זיך אים גערעדט” (נתדבר מאליו) אודות תורת הבעש”ט שהשגחה פרטית היא גם על כל פרט ופרט דדצ”ח, מבלי שידע בעצמו סיבת הדיבור בזה (כיון שענין זה לא הי’ שייך לתוכן המאמר), והוסיף, שלולי זאת (”ווען ער וואָלט דאָס ניט רעדן”) אינו יודע אם הי’ יכול לסבול ולעבור את המאסר.

(משיחת ש”פ חקת השי”ת)

ל’ בנפשו ידע את האמת

כידוע רצה ל’ אחד משני היהודים אשר אסרו את הרבי, לשאת את חבילתו של הרבי בשעת המאסר, באמרו ”חסידים נשארם חסידים, סבי נשא את חבילותיו של סבך ואני רוצה לשאת את חבילתך”. וגם במאורע מאוחר יותר הוא קרא לרבי בדברו אליו, ”רבי!”

וזאת בדומה לדברי אדמו”ר האמצעי על מלשינו, אשר למרות הכל קראו ”רבי” שפיו הכשילו, נפלט מפיו מה שבפנימיות הוא מכיר בעצמו שזו האמת.

וכך בענייננו שהתבטאויותיו של ל' כלפי הרבי נבעו מכך שבנפשו פנימה הוא הכיר האמת. ובלי להתחשב בכך ובמיוחד לאחר שהרבי הזהיר אותו במפורש שהוא בסופו של דבר יסבול יסורים עקב זאת (כפי שאכן ארע שבסופו של דבר שפטה הממשלה את אלה אשר אסרו את הרבי וכו'), עשה ל' את אשר עשה. התנגדותו היתה למטה מטעם ודעת.

(לקו"ש ח"י"ח ענ' 300)

ראו את הרבי עם הטלית ונבהלו

הרבי סיפר שבשבתו בהמאסר נכנסו לחדר מאסרו ביום השבת כדי לצלם אותו - ע"פ חוק המלוכה צ"ל בהמשרד של בית-הסוהר תמונה של כל אסיר. וכיון שמאיזה סיבה לא צילמו את הרבי קודם שהכניסוהו לתא מאסרו (הנקרא "צעלע"), באו לצלמו בתא מאסרו ביום השבת.

באותה שעה הי' זה בשעה השני' השלישית או הרביעית לאחרית חצות התפלל הרבי כשטליתו מכסה את פניו ("מיטן טלית איבערן קאָפּ"), וכשנכנסו לתאו וראוהו יושב כשטליתו מכסה את פניו הלכו להם. לאחר משיך זמן שעה או שעה ומחצה (הרבי לא אמר כמה זמן) - באו עוה"פ. הרבי אחז עדיין באמצע התפלה, אבל טליתו לא היתה מכסה את פניו, וכשהבחין בהם בהכנסם עם כל ציוד הצילום ("מיט דעם גאַנצן קלאַפּער-געצייג"), עשה איזו תנועה בידו ("אַ מאַך געטאַן מיטן האַנט") בהראותו שאינו יכול להפסיק עכשיו, ונבהלו והלכו להם. לאחר עוד משיך זמן שעה או שעה ומחצה באו פעם שלישית, ואז אמר להם הרבי שכיון ששבת היום, אסור לו להצטלם. וכשמעו את דבריו, הלכו להם, ודחו את הצילום לזמן אחר.

מאורע זה הוא דבר פלא, וע"פ שכל אין לו מקום לגמרי: אנשים אלה - אינם צריכים להתפעל מ"טלית", ואינם מתפעלים מ"טלית", ואדרבה: הם אסרו את

הרבי בגלל היותו רב, רבי, שמתכסה בטלית!...

מהי איפוא הסיבה לכך שכאשר הרבי הי' אצלם, בד' אמות שלהם, סביבה שכולה שורצת באנשים שלהם, ובין ד' הכתלים שלהם, מקום שאין בו מזוזות - התפעלו ונבהלו בראותם את הרבי יושב כשטליתו מכסה את פניו, עד כדי כך שהסתלקו להם, בהבינם שאין להם מה לעשות כאן!... היכן יש מקום לדבר כזה בשכל?!...
אלא מאי - מצד העצמיות; של הרבי שעמד בביטול עצמי ובתוקף עצמי...

(משיחת י"ג תמוז ה'תשי"א)

אם לא תציית נכה אותך!

הנוהג בבית הסוהר היה שבעת מסירת ידיעה לאסיר, עליו לקבלה בעמידה, כדי להוכיח לאסיר שהוא נתון תחת מרותם, ולפיכך סירב הרבי לקום.
כנראה, שאחד השוטרים היה יהודי, שהבין את התשובה באידיש, על תשובת הרבי אמרו לו שוב ברוסית: "אם לא תציית נכה אותך!". השיב הרבי: "נו!" השוטרים אכן עשו כדבריהם ויצאו מן החדר.

לאחר מכן נכנסה קבוצה שניה של שוטרים, ביניהם היה לולב (אחד מאלו שנטלו חלק במאסר הרבי, בהבאתו לבית הסוהר בחקירתו), לולב היה צאצא של חסידים, ואת דבריו אל הרבי פתח בתיבת "רבי", באומרו "רבי מדוע אתם מתעמתים עמם? מדוע אתם מתנצחים עמהם? הם הרי באים לצוות על הקלה לכם, וכמשצויים לכם לקום, עליכם לקום!" הרבי לא הגיב על כך מאומה.

אמר שוב לולב: "הם הרי יכו אתכם?" וגם הפעם לא הגיב הרבי. הכו אותו פעם נוספת (אחד מהם הכה את הרבי תחת הסנטר, את הכאבים הרגיש הרבי זמן רב אח"כ) והלכו להם.

גם לאחר שבאו קבוצת שוטרים בפעם השלישית (גם בניניהם היה יהודי בשם קאוואלאוו), וציוו עליו לקום, השיב הרבי שלא יקום. הכו אותו שוב (המכה היה קאוואלאוו) אך ללא הועיל, קאוואלאוו התמלא בחמת רצח ואמר בכעס: "מי טיעביא נאאוטשים" (אנו נלמדך לקח) ענה לו הרבי: (באידיש) "תלוי מי את מי".

כעבור זמן מסוים נכנסו שוטרים ואמרו לרבי להתלוות עמהם למשרד. שם הודיעו לו את הידיעה ההקלה אותה הזכיר לולב שמשחררים אותו מבית האסורים, ומגלים אותו לשלוש שנות גלות לעיר קאסטראמא.

כשהתקרב הרבי לשולחן, ראה את תיק החקירה שלו מונח פתוח ואז הבחין בדף שבו נכתב פסק דינם עליו, השורה הראשונה בדף היתה מחוקה (בשורה זו נכתב ששפטו אותו למוות ר"ל. מאחר והרבי סיפר זאת בחיים חיותו בעלמא דין, לא רצה לבטא זאת בדיבור, רק סיפר שהיתה שורה כתובה ומחוקה). לאחריה בשורה השניה נכתב כי פסקו דינו לעשר שנות גלות לסאלאווקי, ובצדה נרשמה המילה "ניעט!" (לא) בסוף נכתב גזר הדין: "שלוש שנים לקאסטראמא".

(לקו"ש ח"ד עמ' 1061)

מי ניקה את תאו של כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ

בכל בית אסורים, ועל אחת כו"כ במדינה ההיא, החוק הוא, שכל אסיר צריך לעבוד. מטילים עליו לנקות את תאו, או שמטילים עליו דברים נוספים, ובוזו יש הבדל עד כמה מוטל עליו לעבוד.

לעומת זאת בעל הגאולה, התנהג בבית הסוהר באופן של מלכתחילה אריבער הוא לא עשה שם שום עבודה, אפילו לא עבודות של נקיון התא.

אין פירושו של דבר שלא היה צורך לנקות את התא, אלא את עבודת הנקיון עשו האסירים האחרים שישבו איתו באותו תא, הם ניקו גם את חלקו והם לא עשו זאת תמורת תשלום מצד הרבי, הם עשו זאת מרצונם, הם התנדבו מעצמם לעשות זאת במקומו ובמילא גם לא היה חסר בנקיון התא בו ישב הרבי.

(שיח"ק תשל"ז ח"ב עמ' 237)

החלטה לא להתפעל כלל!!

מיד כשהובילו את הרבי לבית הסוהר קיבל על עצמו איתנה שלא יאבד ח"ד את עשתנותיו ושלא יתפעל מהג.פ.או כלל. לא זו בלבד שלא יתחשב בהם בדברים של יראת שמים, אלא שלא יתחשב בהם כמציאות כלל עד ש(בלשון הרב) כאילו היו כאין ואפס ממש.

(לקו"ש ח"ד עמ' 1061)

מקום הפטור ממזוזה

סיפר כ"ק מורי וחמי אדמו"ר הרי"צ: שבהיותו במאסר, שאלו אותו בחקירה הראשונה אם הוא יודע היכן הוא נמצא. על כך הוא ענה: "ודאי אני יודע, אני נמצא במקום כזה הפטור ממזוזה, ישנם מספר מקומות הפטורים ממזוזה, כגון: בית דיר של סוסים ובית הכסא".

(לקו"ש חיי"ט עמ' 126)

הרבי מוכן להשאר במאסר ולא לנסוע בשבת

הרבי הרי"צ, בעל הגאולה והשמחה, סיפר, שביום חמישי א' דראש חודש תמוז, לפני הצהריים, בישרו לו על שחרורו מבית הסוהר ועל שליחתו לשלש שנים לגלות בעיר קאסטראמא. עם זאת הודיעו לו, שביום שחרורו מן המאסר, יותר לו לבלות שש שעות עם בני ביתו והזהירו אותו שבערב יהא עליו לעזוב את עירו ולנסוע לקאסטראמא.

כיון שהיה זה ביום חמישי, שאל הרבי מתי יגיע לקאסטראמא? והשיבו לו, שהוא יגיע לשם בשבת. הרבי אמר, שבשבת לא יסע בשום אופן, ורק לאחר מאמצי השתדלות מיוחדים אצל גורמי הממשלה, הצליחו להביא לידי כך, שהרבי יוכל לנסוע ביום ראשון ג' תמוז, ועד אז הוא נשאר במאסר.

אחד האנשים שביצע בפועל את מאסרו של הרבי אמר לו, שאם הוא לא יסכים לנסוע ביום חמישי בערב ולהגיע בשבת לקאסטראמא, הרי שהלה לא ישחררו כלל מן המאסר. על כך השיב הרבי שהוא מוכן להישאר במאסר זמן רב ככל שיהיה, אך בשבת הוא לא יסע בשום אופן!

(לקו"ש חכ"ח עמ' 124)

'חדר' ו'מקווה' חדשים בקאסטראמא

סיפר הרבי כי החסיד ר' מיכאל דווארקין הגיע לפני כן לקאסטראמא ובזמן זה (עד לבוא הרבי) קיבץ ר' מיכאל ילדים, ויסד מהם חדר, וגם השתדל שיתקנו את המקוה שהיתה קיימת לפני כן.

כלומר אותן הפעולות, שבגללם אסרו את הרבי ושפטו אותו למות ר"ל, ורק הודות להשתדלות ובאופן ניסי החליפו גור דין זה לשלוש שנות גלות, המשיך הרבי בהן מיד בצאתו מהמאסר: עוד בטרם שבא בעצמו לקאסטראמא "שלח להורות לפניו גושנה" הוא שלח לשם שליח לייסד שם חדר ולתקן המקוה לרבים.

(לקו"ש ח"ד עמ' 1061)

ניעט ניעט ניקאווא' ברחובות קאסטראמא

כאשר בעל הגאולה הי' בקאסטראמא היו עמו כמה חסידים וביניהם מיכאל דווארקין וכאשר בעל הגאולה יצא לחירות התהלך החסיד מיכאל דווארקין ושר 'ניעט ניעט ניקאווא' - ניגון בשפה הרוסית, (כידוע המבואר בתו"א משפטים עז, ד. בענין לשון תרגום בירור הלשונות דע' אוה"ע) שתוכנו אין עוד מלבדו. וכאמור ניגון זה שרו בחוצות קאסטראמא, באופן שכולם שמעו ניגון זה, כולל אינם יהודים שדרו בסביבה ההיא.

(משיחת י"ב תמוז תשמ"ג)

הגאולה

ונהפוכו, הפקידים מפחדים מהרבי

בודאי יודעים כולם פרשת הימים י"ב-י"ג תמוז - ימי הגאולה של כ"ק מו"ח אדמו"ר ממאסרו על עבודתו בהרבצת התורה והחזקת היהדות.

כ"ק מו"ח אדמו"ר סיפר שבתחילה שפטו אותו לעונש מות רח"ל, אח"כ החליפו עונש זה לעשר שנות גלות (במקום גירוש בסיביר, אח"כ לחמש שנות גלות, ואח"כ לשלש שנות גלות בעיר קאסטראמא.

ביום ג' תמוז יצא כ"ק מו"ח אדמו"ר מבית - האסורים, ויצא לדרך לעיר מקלטו קאסטראמא, וישב שם ימים אחדים, עד י"ב תמוז.

בי"ב תמוז - יום הולדתו של כ"ק מו"ח אדמו"ר בבואו אל המוסד ג.פ.א. להתראות לפנייהם ולהרשם אצלם כחוק, הי' המשרד סגור, כיון שהי' זה יום חגם, אבל נודע לו שהגיעה מעיר הבירה מוסקבא פקודה לשחררו, ולמחרת, י"ג תמוז, הודיעו לו בהמשרד באופן רשמי שאתמול הגיעה פקודה לשחררו, ונתנו לו תעודת החופש.

ובהיותם מבוהלים מפקודת השחרור, רצו שיחתום על קבלת תעודת החופש באופן כזה שיהי' ניכר שאין זו אשמתם שהדיעה על השחרור התעכבה במשך מעת - לעת.

מובן איפוא גודל הקפיצה והדילוג - מעונש מות רח"ל לשחרור (גמור, וגם) ביד רמה, עד כדי כך שחששו מקפידת המלוכה על עיכוב ידיעת השחרור במשך מעת-לעת!

בעת ההיא ראו בעיני בשר שההנהגה עם כ"ק מו"ח אדמו"ר היתה הנהגה נסית.

(משיחת י"ג ה'תשי"א)

לא מפחדים ממאסר כי בסוף יתווסף יו"ט

בעת ההיא הי' העלם והסתר גדול ביותר, כמודגש גם בכך שהמאסר של הרבי הי' קשור עם יהודי דוקא כידוע הפתגם (שהיו חוזרים עליו בהתוועדויות של זקני החסידים ("אין די אַלטע פאַרבריינגענישן")) בנוגע ל"ט כסלו, שכיון שהי' העלם והסתר על פנימיות התורה, לכן לא הי' יכול להיות הדבר ע"י גוי, ש"בבואה דבבואה (בחי' היחידה) לית להו", אלא ע"י יהודי דוקא, ועד"ז י"ל בנוגע ל"ב תמוז, שגם אז היתה ידם של יהודים באמצע, מצד גודל ההעלם וההסתר על פנימיות התורה.

אמנם, מצד התגלות העצם של הרבי, ביטול עצמי ותוקף עצמי (כאמור שזוהי דוקא הדרך להתגבר על נסיון) - נתבטל ההעלם וההסתר שבהנסיון באופן כזה שהג.פ.א.ו. עצמם באו לידי הכרה שצריכים לשחררו (ולא רק שחרור סתם, אלא) ביד רמה (כנ"ל ס"א), ולא עוד אלא שלאחרי משך זמן הודו בכך שדוקא על ידם ניתוסף אצל חסידים עוד יו"ט - י"ב תמוז!

משך זמן לאחרי גאולת י"ב תמוז, נאסר ע"י הג.פ.א.ו. א' מחשובי הרבנים, וכשדיבר עמהם להוכיח להם שאסרוהו ללא עול בכפו, נענו אנשי הג.פ.א.ו. ואמרו לו [הם דיברו אליו ברוסית, אבל, כיון שלא כל הנמצאים כאן מבינים רוסית, אספר תוכן דבריהם בשפה המדוברת]: מדוע הנכם מפחדים מהמאסר, אדרבה, עי"ז יתוסף עוד יו"ט אצל חסידים! כשאסרו את הליובאוויטשער - הסבירו את דבריהם - ניתוסף היו"ט של י"ב תמוז, וכשיאסרו אתכם ואח"כ ישחררו יתוסף עוד יו"ט!...

(משיחת י"ג תמוז ה'תשי"א)

הבעת תודה לנשיא ארה"ב שסייע לגאולה

והנה, מראשוני המתעסקים בענין זה היתה מדינת ארה"ב והעומדים בראשה, שהם השתדלו לשחררו של בעל הגאולה וציאתו אל מחוץ לגבולות המדינה ההיא בדרכי נועם ובדרכי שלום, ביחד עם בני ביתו ספריו וחפציו כו'.

ולכן, בעמדנו ביום הגאולה י"ב תמוז מידי שנה בשנה, אחת בשנה, כאשר הימים האלה נזכרים ונעשים, הרי זה הזמן והמקום להביע תודה לממשלת ארה"ב והעומדים בראשה, על כל פעולותיהם בענין האמור בשם כל אלו שנהנים מהמשך עבודתו של בעל הגאולה לאחרי יציאתו מעבר לגבולות המדינה ההיא. ואף שנשיא המדינה כיום איננו אותו נשיא המדינה שחי' בימים ההם.

. . ההשתדלות דממשלת ארה"ב לשחררו של בעל הגאולה וציאתו מעבר לגבולות מדינה ההיא נעשתה באופן חשאי דוקא בדרכי נועם ודרכי שלום וביחד עם זה בתוקף המתאים עד שהצליחו לפעול זאת בשלימות.

(משיחת י"ב תמוז תשמ"ג)

הוספה מיוחדת • הרב מליובאוויטש נתפס

מכתב בהול ששלח הרב חיים עוזר גרוודזינסקי, מגדולי יהדות ליטא, אל הרב עזרא מונק שהיה רב בברלין, המעוררו לפעול למען הצלת כ"ק אדמו"ר הרי"צ

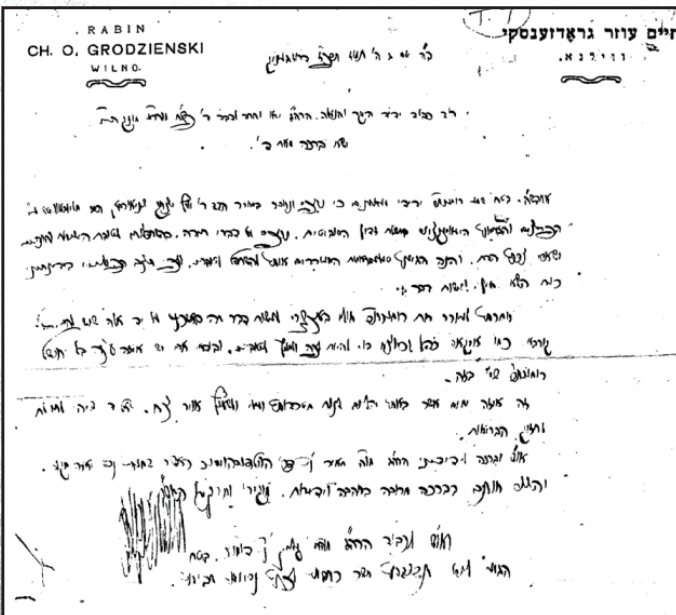
ע. ע.

ב"ה יום ג' תמוז תרפ"ז דרווקעניק

הוד כבוד ידידי היקר והנעלה הרה"ג ירא וחרד לדבר ד' כש"ת מוהר"מ מונק הי"ו
ישא ברכה מאת ד'

אחדש"ה. בטח שמע רומעכת"ר ידידי מעיתונים כי נתפס ונאסר במאסר הרב ר' יוסף צחק שניאורסאהן הרב מליובאוויטש ע"י הפריצים והבריונים היעווסקציע בממשלת זדון הסובטים. ונתפס על דברי תורה, בהשתדלותו לטובת הישיבות והחדרים ושאר צרכי הדת. והנה הגיעני טעלעגראמות המעוררים אותי להשתדל לטובתו. ולפי מצב הפוליטי במדינתנו קעת הלא אין לעשות דבר.

אמרתי לעורר את רומעכת"ר אולי באפשרי לעשות דבר מה באשכנז על יד אלה שיש להם קורבא, כמו אוסקאר כהן וכיוצא בו, להיות לפה ולמליץ לטובתו, ובודאי אם יש איזה עוזר בל יתשל רומעכת"ר ש' בזה.

זה איזה ימים אשר באתי הלוים לנח מטרותי ועמלי ולשאוף אויר צח שיהי' לתועלת לחזוק הבריות.

או"ש וברכה לידידינו הרה"ג מו"ה מאיר ד"ר הילדוסהיימעור כאשר שמעתי נסע לאיזה מקום.

והנני חותם בברכה מרובה

באהבה וידידות מוקירו.

ישנם כאלו שמעולם לא שמעו
אודות סיפור הגאולה של נשיא
דורנו, ופשיטא שלא הי' להם שום
קשר אישי עם פרשת המאסר
והגאולה. נמצאים הם בקצוֹי־
תבל בגשמיות, וכתוצאה מזה
גם ברוחניות, ולא שמעו מאומה
אודות סיפור הגאולה! יתירה מזה:
לא צריכים לחפש בקצוֹי־תבל,
שכן, גם ב"ניו־יורק" עצמה יכולים
למצוא יהודים שלא שמעו מעולם
אודות סיפור הגאולה של נשיא
דורנו...

לזכות

הוד כ"ק אדמו"ר
מלך המשיח שליט"א
מהרה יגלה ויגאלנו אכי"ר

•

לע"נ

הרה"ח ר' משה נחום בן ר' מרדכי מענדל ע"ה

קדנר

נלב"ע אחש"פ כ"ב ניסן ה'תשע"א

לתרומות והקדשות

ארה"ק - 072.224.4200 | חו"ל - 770.893.9489